

живее в златна клетка.

Когато спуснаха чукчето върху медната плочка на голямата врата, вместо очакваното лице на домоуправителя Михаил, се появиха дълбоките бръчки на старата Пулхерия.

- Той отиде за сирийско вино, - отвърна тя на въпроса на телохранителя,

- По това ли време? - измърмори недоверчиво снахният стотник.

Иваница усети как устните му изстиват. Горе на стълбите ги чакаше с двусвещник в ръка Ефросина. Тясното ѝ нежно лице бе необикновено бяло. Но огромните пъстри очи гледаха хладно и решително. Тя дигна високо двусвещника над глава си, наведе се малко и каза учудена:

- Стратор Адриан не е ли с вас? Днес втория час след пладне му пратих вест. Ако знаете, че Пандохейона са отседнали сирийски търговци с дивни вина, нямаше да се изплъзне. Аз пратих Михаила с голямата кана. Заповядайте!

Един стотник остана долу при вратата, а другият се качи горе и седна в триклиниума. Гостите снеса шапките си. Като влязоха в приемната, Теофил свали копринения си пояс, на който висеше малък меч в капия от червена кожа, и го остави на обикновеното място - върху мраморната ракла. Ефросина въздъхна облекчително и покани двамата мъже в трапезарията. След това се върна, взе пояса и меча и ги скри.

Със спокойна усмивка тя сипа на гостите крила от охранени ярки със сос от червен пипер. Само ръцете ѝ забележимо трепереха.

- Защо Михаил се забави? - попита удивен Каламодиос.

Хетерата дигна рамене.

- Ако си е опитал повече, може да ни накара да чакаме...